dr Tomasz Matuszak
Dyrektor Archiwum Państwowego w Piotrkowie Trybunalskim,
główny specjalista w Narodowym Instytucie Samorządu Terytorialnego

Przedmiotem niniejszego materiału jest „rekonstrukcja historyczna" i jej wpływ na badania i promocję regionu. Z punktu widzenia pierwszych dwóch dekad XXI wieku, można bowiem zaobserwować niesamowitą karierę tego zjawiska społecznego w Polsce. Od początku lat 90. XX wieku, do chwili obecnej rozrosło się zarówno samo środowisko rekonstruktorów, jak i skala ich działalności. Pojawiły się pierwsze próby usystematyzowania terminologii oraz zręby metodologii tego ruchu. Obecnie hasło „rekonstrukcji historycznej" jest pojęciem w społeczeństwie rozpoznawalnym, obecnym w mediach tradycyjnych (prasa, radio, telewizja) oraz posiadającym bogate odwierciedlenie w Internecie. Równie chętnie z doświadczeń ruchu rekonstrukcji historycznej korzystają jednostki organiza-

Rekonstrukcja historyczna – badania

Jak już powyżej zasygnalizowano, „rekonstrukcja historyczna" pojawiła się w Polsce w początku lat 90. ubiegłego stulecia[2]. W innych krajach posiada dużo bogatszą tradycję, sięgając wieku XIX (okolicznościowe parady weteranów w USA), aby w latach 40. i 50. XX stulecia w państwach Europy Zachodniej i USA, przybrać kształt ożywiania przeszłości w formie *historical reenactment*[3]. Punktem wyjścia dla dalszych rozważań jest ukazanie rekonstrukcji historycznej poprzez zdefiniowanie tego zjawiska.

W języku polskim funkcjonuje kilka nazw dla wizualizacji faktów historycznych. Z przytoczonej wcześniej anglojęzycznej nazwy wywodzi się określenie „odtwórstwo